

Creix la fidelitat de les editorials als autors estrangers d'èxit, com demostren els casos de Philip Roth, Haruki Murakami o E. L. Doctorow.

Fidelitats reforçades

L'editorial La Magrana ha decidit reforçar la seva relació amb l'autor nord-americà Philip Roth (Newark, Nova Jersey, 1933), un dels més premiats i llegits de la seva generació, amb la traducció de títols inèdits en català i la reedició de traduccions aparegudes fa alguns anys.

L'aposta forma part d'un corrent que s'ha imposat els darrers anys en el sector editorial en llengua catalana, el de la política d'autor, política que ja se seguia, poc o molt, entre els autors catalans, però no gaire amb els estrangers.

L'editorial catalana del grup RBA ha reeditat de cop tres títols de Roth del seu fons al mateix moment que publica la traducció d'un llibre del 1998, inèdit en català, *Em vaig casar amb un comunista*. L'obra parla bàsicament de l'època de la cacera de bruixes liderada pel senador republicà McCarthy, és a dir, dels inquisidors del segle XX.

Les reedicions corresponen a *La marca de l'home* (2000), *L'animal moribund* (2001) i *Complot contra els Estats Units*, (2004). Totes tres novel·les les havia traduït La Magrana l'any posterior a l'aparició de la versió original, quan ja havia decidit seguir l'autor de prop.

Els quatre Roth es posen a disposició del lector pocs mesos després que l'editorial hagués publicat la darrera creació de l'escriptor, *Nèmesi*, obra del 2011 que, segons l'autor, serà la darrera novel·la que pensa escriure. A França acaba d'aparèixer tot just ara, a Gallimard, i tant *Le Monde* com *Le Figaro* l'han rebuda amb tots els honors. Per al primer diari, l'obra corona l'obra d'un autor magistral.

Els restants Roth publicats per la Magrana són *La humiliació*, *Indignació*, *L'espectre se'n va*, *Pastoral americana* i *Elegia*.

Tots els Roth de La Magrana, a excepció d'*Elegia*, traduït per Núria

Parés, exhibeixen el nom de Xavier Pàmies com a traductor. De Pàmies serà també la traducció del proper Roth que presentarà en català l'editorial, l'any que ve, *El teatre de Sabbath*, novel·la del 1995.

La nova empremta de La Magrana a Roth es basa en la creixent popularitat de l'autor a casa nostra obtinguda amb la concessió del premi Príncep d'Astúries. L'editorial ho recorda a les cobertes de les noves edicions.

Jordi Rourera, editor de La Magrana, resa perquè Roth deixi de ser l'etern candidat al Nobel de Literatura i finalment l'obtingui. Però Roth és un autor discutit.

Quan *Nèmesi* va obtenir, el mes de maig de l'any passat, el premi Man Booker International, l'escriptora anglesa Carmen Callil va dimitir com a membre del jurat en discrepància amb el veredicte. I a més, va declarar que no el considera pas un escriptor, ni tan sols l'hauria col·locat entre els finalistes.

El president del jurat, Rick Gekos,

en canvi, va afirmar que Roth és un gegant de la literatura, tot i ser conscient que, a més de ser dels més celebrats, també es troba entre els més controvertits. El fet és que, va dir, els llibres de Roth han estimulat, provocat i divertit un públic molt ampli, que no para de créixer.

Fora de l'editorial La Magrana trobem pocs títols de l'autor. El més destacable i recent és *El trastorn de Portnoy*, publicat per Edicions 62 en versió de Joan Fontcuberta, i la traducció és del 1997. El llibre es va reeditar, en una col·lecció diferent, al 2009. Edicions 62 ja tenia un altre Philip Roth, *El pit*, número 100 de la col·lecció "El Balanci", novel·la traduïda per Josep M. Custòdio el 1976.

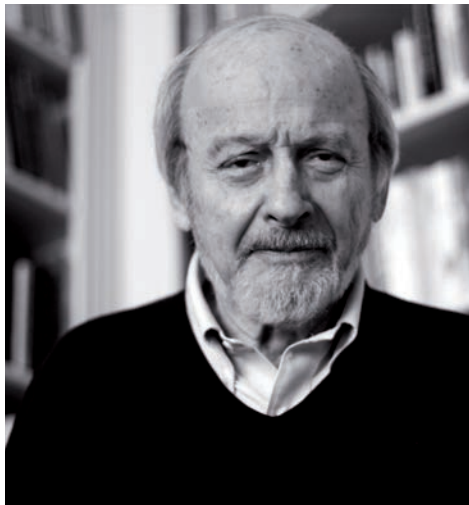
En un moment que els llibres que no causen un gran impacte es venen menys que mai i passen desapercebuts, la política d'autor ajuda a reforçar la popularitat de tots i cadascun dels títols d'un mateix escriptor i, per tant, a obtenir una clientela fixa i fidel. Les editorials han descobert que els autors que fan forat són seguits amb devoció si es publiquen les seves novetats amb regularitat i, a més, es recuperen títols antics, com ha estat el cas de Philip Roth a la Magrana.

El novel·lista nord-americà Philip Roth estèn i reforça la seva obra en català a l'editorial La Magrana.

EL TEMPS

L'autor japonès Haruki Murakami és l'autor estranger estrella de l'Editorial Empúries. E. L. Doctorow, novel·lista amb una obra feta considerable, té una cita anual amb Edicions de 1984, des del 2007.

El Grup 62. El Grup 62 ho ha descobert amb Donna Leon, Andrea Camilleri, Paul Auster, Haruki Murakami, Jo Nesbo, Ian McEwan, Tahar Ben Jelloun o Josetin Gaarder.

De Donna Leon (Nova Jersey, 1942), com diu la solapa de la seva darre-

ra traducció, *Les joies del Paradís*, Edicions 62 ha publicat tots els títols protagonitzats pel comissari venecià Guido Brunetti, vint en total. El cas és similar amb Camilleri (Porto Empedocle, Sicília, 1925).

De Haruki Murakami (Kyoto, 1949),

Editorial Empúries ha publicat *El meu amor Sputnik*, *L'amant perillosa*, la famosa *Tòquio Blues*, *Kafka a la platja*, *After Dark*, *Despietat país de les meravelles* i la *Fi del Món*, el recull de contes *El salze cec* i *la dona adormida*, les seves reflexions sobre com encaixen l'esport, l'escriptura i la vida a *De què parlo quan parlo de córrer*, i l'ambiciosa trilogia *IQ84*, totes reeditades a Labutxaca.

I sense por d'embafar els seus seguidors, ara acaba de rescatar-li una obra seva primerenca, del 1988, *Balla, balla, balla*, presentada com una barreja, a parts iguals, de novel·la negra i especulació metafísica, i que, com les anteriors traduccions de l'autor, s'ha col·locat ben aviat entre la llista de llibres més venuts, fet que indica que hi ha una bona colla de seguidors de l'autor, atents a cada nou llibre seu.

Edicions de 1984. Entre les editorials independents també hi podem trobar exemples, en el catàleg de traduccions, de la política d'autor. El cas més destacat és el d'Edicions de 1984 amb el novel·lista nord-americà E.L. Doctorow (Nova York, 1931). Quan el 2007 Edicions de 1984 va decidir fer-lo autor de la casa, era un escriptor que pràcticament ja havia enllestit la seva obra.

Fins ara, l'editorial li ha publicat les novel·les, a un ritme d'un títol per any, *La gran marxa*, *Ragtime*, *Homer i Langley*, *Billy Bathgate* i els reculls de narracions *Històries de la dolça terra* i *Tot el temps del món*. El títol proper, *El llibre de Daniel*, una de les seves millors creacions, apareixerà l'any que ve. És una recreació lliure del judici i execució de Julius i Ethel Rosenberg, acusats de passar secrets nuclears a la Unió Soviètica el 1953, durant la guerra freda.

Com Philip Roth, Doctorow també ha obtingut alguns dels premis literaris i honorífics més prestigiosos. Els dos autors tenen molts punts en comú. Són pràcticament de la mateixa edat, d'ascendència jueva, de formació universitària, i docents universitaris. I tots dos han buscat sempre un públic ampli, a partir de trames i personatges de pes, i un llenguatge directe, amè i àgil.

Lluís Bonada

Premi Octubre 2011

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a **Facebook** i **Twitter**

Visita la nostra botiga virtual en **www.tresiquatre.com**